

На всички свѣтна̀ли отъ радость очитѣ и още по съ внимание се вслушали.

... — Само че едно не бива да се забравя: ако джбѣтъ залиней — на пропадане отиваме. — Нѣма да залиней! — се обади нѣкой.

— Ако всѣки день оставяме свинитѣ да му подринватъ коренитѣ, както виждамъ че става, ако всички гарги въ него виятъ гнѣзда и му кълватъ гранитѣ — тоя хубавъ джбъ ще да изсѣхне.

Кръчмарьтъ разбра на кжде бие приказката на незнайния. Стана, яхна си коня и потегли къмъ Илаковъ-ржтъ.

Никой не тръгна подире му.

Ала когато странникътъ си взе тояжката и пое къмъ рида, всички му станаха на крака.

— Какъ го посрещнахме, а какъ го изпращаме! — се обади единъ.

— Тѣй е, — отвърна другъ, — по дрехитѣ се посрѣща, а по приказкитѣ се изпраща.

